

Oscar Hansen: Jeg antydede ved sidste Behandling, at der kunde jo hænde en Indenrigsminister noget menneskeligt. Jeg har været i en lignende Situation med en anden Indenrigsminister, hvem der hændte det menneskelige, at han døde. Indenrigsminister Ingerslev havde paa lignende Maade faaet mig til at tage et Ændringsforslag tilbage, men hans Efterfølger vilde ikke paa nogen som helst Maade indlade sig paa, hvad Indenrigsminister Ingerslev vilde indlade sig paa; som Følge deraf fik det ikke Lovskraft, som det kunde have faaet, hvis jeg havde fastholdt det og vundet Tingets Billigelse. Jeg synes, det er det sikreste og uskadeligste, at vedtage mit Ændringsforslag, og hvis det skulde vise sig at være skadeligt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds mener, vil jeg være rede til sammen med den højtærede Minister at ændre det til 3die Behandling. Men lad os i Øjeblikket tage det, som er det mest betryggende, nemlig vedtage Ændringsforslaget.

J. Hage: Jeg ønsker blot at udtale, at jeg meget gerne saa en Ændring vedtagen, som kunde sikre Lodsejerne mod uforudsete Forulempelser, men saaledes som Ændringsforslaget er affattet, ser jeg mig ikke i Stand til at stemme for det, og heller ikke for Underændringsforslaget, for hvilket jeg ellers ikke i og for sig skulde have haft noget imod at stemme. Jeg vil derfor anbefale at stemme mod det paa Sagens nuværende Standpunkt.

Wagner: Da mit Forslag fremtræder som et Underændringsforslag, har jeg egentlig ikke direkte noget at gøre med Spørgsmaalet, om Ændringsforslagene skulde tages tilbage eller ej, idet Underændringsforslaget formentlig falder bort af sig selv, hvis Ændringsforslaget tages tilbage, og der ingen Anledning er for mig til at tage mit Underændringsforslag tilbage, naar Ændringsforslaget bliver staaende; det er nemlig ganske det samme Princip, der følges i begge Forslag, baade i Ændringsforslaget og i Underændringsforslaget. Jeg ønsker at udtale — jeg er ikke Jurist, og det kan være, at jeg tager fejl, men vil dog udtale, at jeg føler mig ikke ganske beroliget af den Bemærkning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) gjorde, at det laa i Lovgivningens almindelige Regler, at naar der foretages noget af det offentlige, som er til Skade for private, er det offentlige pligtigt at betale Erstatning. En Forandring i Be-

fordringssystemet kan f. Eks. være aldeles ødelæggende for private. Hvis man anlægger en Jærnbane, hvor en Mand i Forvejen har haft en meget indbringende Vognmandsforretning, tror jeg ikke, han faar nogen Erstatning derfor. Maaske denne Analogi ligger noget fjernt, men jeg skal da tænke mig noget saadant, som at det offentlige vedtager at bebygge en Park, der ligger inde i en By og maaske omgivet af meget smalle Gader. Hvis det er Tilfældet, saa er det offentlige i sin fulde Ret, naar blot Byggeloven ikke krænkes. Der er da ikke nogen Tvivl om, at Lejeindtægten af Boligerne omkring Parken vilde synke enormt i Værdi, men de vedkommende Privatmænd vilde ikke kunne faa nogen Erstatning derfor. Det er mig derfor ikke klart, at det Princip kan være fastslaaet i Almindelighed, at fordi der sker nogen Skade ved et Foretagende fra det offentliges Side, skulde de skadelidte have Erstatning. Det forekommer mig derfor rigtigt og forsigtigt at udtrykke det i vedkommende Lov. Om Udtrykkene ere mere eller mindre heldigt valgte ved denne Lejlighed, skal jeg ikke undersøge. Det er i det hele taget et vanskeligt Tilfælde for os, fordi Forslaget af Hensyn til „de seks Søstre“ skal jages saa overordentlig raskt igennem — i Forbigaaende bemærket, synes jeg, det vilde være rigtigere at tage de „seks Søstre“ ud og fremme Behandlingen af dette Spørgsmaal hurtigt, saa at man kunde faa Lov til at overveje det andet i mere Ro.

Jeg kan altsaa ikke skønne andet, end at det vilde være forsigtigt og rigtigt at faa Erstatningsprincippet fastslaaet her, jeg skal erkende, at jeg for mit Vedkommende ikke ved, om det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) har været særlig heldig i at udtrykke Tanken, men har dog ikke hørt nogen alvorlig Anke fremført imod ham. Jeg tror, at der er kun to Veje at gaa, enten at man tager Knippelsbros Ombygning og Molerne straks — Knippelsbros Ombygning er det nødvendigt at tage straks af Hensyn til Privatbanken, og Molerne er der ingen, der opponerer imod — og saa venter med Stemmeværkerne, eller tager Stemmeværkerne med, men saa ogsaa er forsigtig og tager de nødvendige Kauteler. For de Arealers Vedkommende, som grænse op til selve Kjøbenhavns Havn, er der ikke i Dag sagt noget som helst beroligende Ord, og det er ganske naturligt — jeg siger det derfor ikke som en Behæjdelse til den højtærede Minister, thi der har jo